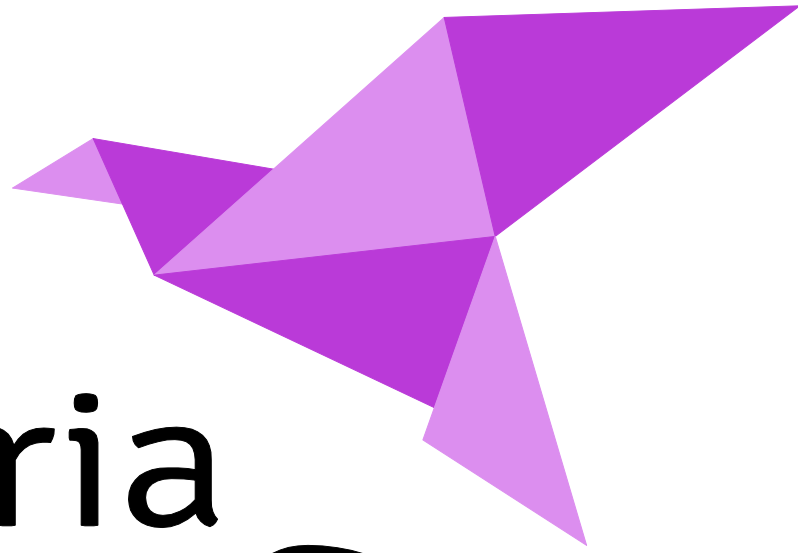

Föreläsning Johannesbäcksskolansskolan
2015-09-02

Maria
Dufva

- Kriminolog på ”Stödcentrum unga brottsutsatta” – ett samarbete mellan polis och socialtjänst
- Kontaktar alla målsägare i polisanmälan i åldern <18 år, samt vittnen och anhöriga
- Stödsamtal
- Praktisk hjälp genom polisutredning och ev rättegångar; skadestånd, försäkringsbolag

Symptom på utsatthet

- Svagare i skolan; trötta, okoncentrerade, konfliktbenägna/undvikande; oro i klassen
- Ett sexualiserat språk
- Sömnsvårigheter; insomningsproblem, mardrömmar eller ständiga uppvak. Ont i huvudet.
- Vikt; upp eller ner. Ont i magen; mag- tarmproblem.
- Avvikande eller för individen nytt beteende; röka, dricka, sexuellt, smink, hårfärg
- Instängda
- Bråk i familjen; bråk med syskon, inte vilja umgås; ilskautbrott
- Hygien; brist på eller överdriven

Vem berättar barnen för?

- Vänner/kompisar
- Syskon
- Andra på nätet
- Föräldrar
- Lärare
- Kuratorn
- Sina husdjur/gosedjur
- BRIS och liknande

Varför så få anmälningar? Varför är barnen tysta?

- Barnens egna ord: "pinsamt", "skäms", "om föräldrar får veta ...-> rädd att föräldrarna tar bort appen eller tar telefonen"; "vågar inte säga nej", "coola", "rädda", "nyfikna", "okunniga", "inte försiktiga", "äntligen någon som bryr sig", "mår dåligt", "vuxna är så överdrivna"
- Man vill inte att det ska ha hänt; hoppas att det försvinner om man inte pratar om det; känner sig korkade för att de gick på det; extrem spridning
- Dåliga erfarenheter när man berättat om jobbiga saker förr; "det blev bara jobbigare efteråt med mina föräldrar och i skolan..."
- Många värderar det positiva med appar/nätet högre än det jobbiga som hänt – väljer att stå ut med det hemska för att få ha kvar nätet
- Hotade så de inte anmäler eller om de anmält förr och inget hände

Vad skyddar, hjälper och läker?

Bejaka den sida hos barnet som fortfarande vill vara barn och leka/vara "liten" – utanför familjen finns starka krafter som uppmanar till motsatsen; viktigt för att alla utveckla samspel och empati; barntonåringar/tweens som är "superkonsumenter"

Ta pauser från skärmar; ha socialt accepterade regler; LED-ljuset kan ge sömnsvärigheter.

Prata om deras liv på nätet/sociala medier på ett nytt vetenskapligt sätt och vara ärlig; ont om ärliga och lyssnande vuxna.

Studier visar att gemenskap med familj och vänner i lugn och ro helar människor; lämna mobilen/paddan/datorn och ta med vänner/djur/syskon/barn på en promenad.

Mina råd till vuxenvärlden

- Fråga, fråga, fråga. Men tänk efter och öva på **HUR** du frågar; inte förhöra; inte snoka. Tänk: "Hur/vad var det...?" Få insyn
- Tänk: fråga om skola/läxa/lunchen och träning **OCH** nätet!!
- Var nyfiken och främjande istället för skeptisk och ogillande.
- Visa vilja att förstå och bekräfta känslor och tankar.
- Sätt **gemensamma** demokratiska gränser för skärmar **och lev upp till dem själv!!**
Är det svårt – ta hjälp av forskning.
- Är det svårt ändå – ta hjälp av kompisars föräldrar; skaffa gemensamma regler.
- Öka närheten – öka anknytningen.
- Tänk på att du är förebild – pausa och motionera/varva ner.

Tack för mig!

mariadufva.se

0704-544411